

รายงานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยใช้คู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อ
ลายผ้าแบบต่างๆของนักศึกษาหลักสูตร ผลิตภัณฑงานผ้า 1
โรงเรียนฝักอาชีพกรุงเทพมหานคร (ม้วน บำรุงศิลป์)

ผู้วิจัย

นางสาวธณัชชานันท์ ไชยเสนา

โรงเรียนฝักอาชีพกรุงเทพมหานคร(ม้วน บำรุงศิลป์)
สังกัด ส่วนการฝักอาชีพ สำนักงานการส่งเสริมอาชีพ
สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร

- ชื่อเรื่องวิจัย : ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยใช้คู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและ
วิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆของนักศึกษาหลักสูตร ผลิตภัณฑงานผ้า 1
โรงเรียนฝักอาชีพกรุงเทพมหานคร (ม้วน บำรุงศิลป์)
- ผู้วิจัย : นางสาวธณัชชานันท์ ไชยเสนา
- หน่วยงาน : โรงเรียนฝักอาชีพกรุงเทพมหานคร(ม้วน บำรุงศิลป์) สังกัด ส่วนการฝักอาชีพ

สำนักงานการส่งเสริมอาชีพ สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร
ปีที่ศึกษา : ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็น เป็นการวิจัยเชิงวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เมื่อเรียนด้วยคู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ เพื่อนำไปใช้ตัดเย็บผลิตภัณฑ์งานผ้าและเครื่องใช้ในบ้านของนักศึกษาหลักสูตร ผลิตภัณฑ์งานผ้า 1 โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (ม้วน บำรุงศิลป์) สำนักงานการส่งเสริมอาชีพ สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาวิชา ผลิตภัณฑ์ 1 โรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร (ม้วน บำรุงศิลป์) สำนักงานการส่งเสริมอาชีพ สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2564 รุ่นที่ 3 รอบบ่าย จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ คู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อผ้าแบบต่างๆ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติหาค่าร้อยละของคะแนนผลการปฏิบัติงานของแต่ละคน เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละคน หาค่าร้อยละของนักศึกษาที่มีคะแนนผลการปฏิบัติงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ และหาค่าเฉลี่ยคะแนนผลการปฏิบัติงานของทั้งห้อง

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ผลคะแนนการปฏิบัติงานรายบุคคลมีผู้ได้คะแนนการปฏิบัติงานร้อยละ 80 ขึ้นไปทุกคน
2. คะแนนการปฏิบัติงานเฉลี่ยของทั้งห้องคิดเป็นร้อยละ 92.3

ดังนั้น สรุปได้ว่า คู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆที่สร้างขึ้น ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (ม้วน บำรุงศิลป์) ได้จัดการเรียนการสอนวิชาชีพรายวิชาต่างๆให้กับประชาชนทั่วไป ซึ่งวิชาผลิตภัณฑ์งานผ้าก็เป็นหนึ่งในวิชาที่เปิดทำการสอนและได้รับความสนใจจากประชาชนทั่วไปเป็นจำนวนมาก เพราะนอกจากจะนำไปประกอบอาชีพแล้วยังสามารถนำไปเป็นอาชีพเสริมและใช้ในชีวิตประจำวันได้ จากการเรียนการสอนวิชาผลิตภัณฑ์งานผ้า ซึ่งวิชางานต่อผ้าเป็นรายวิชาแรกที่ต้องเริ่มต้นเรียน เพื่อจะได้เป็นพื้นฐานในการนำไปใช้ตัดเย็บผลิตภัณฑ์งานผ้าและเครื่องใช้ภายในบ้านของ

นักศึกษาทุกคน ซึ่งที่ผ่านมาการสอนจะใช้วิธีการอธิบายและสาธิตเทคนิคและวิธีการในการต่อลายผ้าแบบต่างๆ ซึ่งเนื้อหาอาจจะเยอะและยากต่อการจดจำได้หมด ทำให้เมื่อต้องลงมือปฏิบัติจริง นักศึกษาบางคนอาจจะลืมหรือจดจำหลักการ เทคนิค และวิธีการได้แค่บางส่วนเท่านั้น

จากสาเหตุที่กล่าวมาผู้รายงานจึงมีความคิดที่จะจัดทำคู่มือประกอบการเรียนการสอน เรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ เพื่อนำไปใช้ตัดเย็บผลิตภัณฑ์งานผ้าและเครื่องในบ้านแบบละเอียด เพื่อให้ นักศึกษาได้มีเอกสารที่จะศึกษาหรือทบทวนด้วยตนเองได้ ส่วนที่เลือกทำคู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่อง เทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ เพราะการต่อผ้าหรือการต่อลายผ้าเป็นจุดเริ่มต้นในการเรียนผลิตภัณฑ์ งานผ้าทั้งหมด ซึ่งการเรียนโดยทั่วไปก็ควรจะเริ่มเรียนจากง่ายไปหายาก ผู้รายงานหวังว่า คู่มือประกอบการ เรียนการสอนเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ ที่จัดทำขึ้นจะทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานในการตัดเย็บ ผลิตภัณฑ์งานผ้า และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ นำไปเป็นอาชีพเสริมและใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเมื่อเรียนด้วยคู่มือประกอบการเรียนการสอนเทคนิค และวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ

คำถามการวิจัย

การเรียนรู้ด้วยคู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ วิชา ผลิตภัณฑ์งานผ้า 1 ภาคเรียนที่ 3/2564 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นอย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ทำการวิจัยในเนื้อหาเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ วิชา งานต่อผ้า ตามหลักสูตร ผลิตภัณฑ์งานผ้า 1
2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาวิชา ผลิตภัณฑ์งานผ้า 1 โรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร (ม่วน บำรุงศิลป์) สำนักงานการส่งเสริมอาชีพ สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร กำลัง ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2564 รุ่นที่ 3 รอบบ่าย จำนวน 15 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ
 - 3.1.1 การจัดการเรียนการสอนด้วยคู่มือประกอบการเรียนการสอน เรื่องเทคนิคและวิธีการ ต่อลายผ้าแบบต่างๆ สำหรับนักศึกษาหลักสูตร ผลิตภัณฑ์งานผ้า 1 ของโรงเรียนฝึกอชีพกรุงเทพมหานคร (ม่วน บำรุงศิลป์)
 - 3.2 ตัวแปรตาม
 - 3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเมื่อเรียนด้วยคู่มือประกอบการเรียนการสอน เรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2564

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่เรียนวิชา ผลิตภัณฑ์งานผ้า 1 ของโรงเรียนฝักอาชีพรุงเทพมหานคร (ม้วน บำรุงศิลป์) ทั้งหมดในปีการศึกษา 2564

2. คู่มือประกอบการเรียนการสอน หมายถึง คู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ สำหรับนักศึกษาของโรงเรียนฝักอาชีพรุงเทพมหานคร (ม้วน บำรุงศิลป์) ที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ งานต่อลายผ้าแบบต่าง งานควิลท์ แพชเวิร์ค งานแอปพลิเค์ พร้อมทั้งเทคนิคและวิธีการทำให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์และสวยงามมากยิ่งขึ้น

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่เกิดจากการปฏิบัติงานตามใบงานในเรื่องที่ทำการเรียนการสอน

4. ใบงาน หมายถึง แบบฝึกหัดเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆที่ครูมอบหมายให้นักศึกษาปฏิบัติตามลำดับชั้นในใบงาน

5. แบบสังเกตการปฏิบัติงาน RUBIC หมายความว่า เครื่องมือในการให้คะแนน(Scoring Tool) ที่เกิดจากการรวมกันระหว่างเกณฑ์การให้คะแนน (Scoringcriteria) กับมาตราประมาณค่าหรือระดับคะแนน (Rating scale)เพื่อ ระบุถึงความแตกต่าง ของผลงานหรือประสิทธิภาพ (Proficiency) ของงาน สำหรับเป็นแนวทางที่จะนำไปใช้ในการประเมินผล งานของนักเรียนกำหนด ร้อยละ 60 ขึ้นไป

6. การต่อลายผ้า หมายถึง การนำเศษผ้าชิ้นเล็กๆที่เหลือจากการตัดเย็บเสื้อผ้า มาเย็บต่อกันด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้เกิดลวดลายที่สวยงาม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. มีคู่มือประกอบการเรียนการสอน เทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ สำหรับนักศึกษาของโรงเรียนฝักอาชีพรุงเทพมหานคร (ม้วน บำรุงศิลป์) ที่มีประสิทธิภาพไว้ใช้ประกอบการเรียนการสอน

2. ครูได้ใช้สื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ได้พัฒนาคุณภาพการสอน

3. นักศึกษามีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการเรียน รู้จักคิดวิเคราะห์ และได้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

4. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการสอนรายวิชางานต่อผ้าที่จะนำเอกสารประกอบการเรียนการสอน เรื่องเทคนิคและวิธีการต่อผ้าแบบต่างๆ ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

5. เป็นแนวทางในการศึกษาทักษะด้านงานต่อผ้า เพื่อนำไปสู่การประกอบอาชีพอิสระหรือใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อการดำรงชีวิตอย่างพอเพียงและประสบความสำเร็จ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

การจัดการเรียนการสอนด้วยคู่มือประกอบการเรียน
การสอน เรื่องเทคนิคและวิธีการต่อผ้าแบบต่างๆ

- การสอนด้วยคู่มือประกอบการเรียนการสอน
- เทคนิคและวิธีการต่อผ้าแบบต่างๆ
- แบบประเมิน Rubric

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษาหลักสูตรผลิตภัณฑ์งานผ้า
1 ภาคเรียนที่ 3/2564 โดยใช้คู่มือ
ประกอบการเรียนการสอน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากการสอนโดยใช้คู่มือการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบ
ต่างๆของนักศึกษาหลักสูตร ผลิตภัณฑ์งานผ้า 1 โรงเรียนฝึกออาซีพกรุงเทพมหานคร (ม้วน บำรุงศิลป์)ผู้วิจัยจึง
ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. คู่มือประกอบการสอน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. Rubric
4. งานต่อผ้า
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานผ้า

1. คู่มือประกอบการสอน

วัตถุประสงค์ของคู่มือ

1. เพื่อให้ผู้สอนใช้เป็นแนวทางสำหรับสร้างกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างกระบวนการคิดวิเคราะห์
2. เพื่อให้ผู้สอนได้ศึกษาขั้นตอนการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างกระบวนการคิดวิเคราะห์
3. เพื่อนำเสนอวิธีสอนซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงการพัฒนาเพื่อสร้างมาตรฐานการจัดการเรียนการสอน

ขอบเขตของเนื้อหาในคู่มือ

เนื้อหาในคู่มือประกอบด้วย 5 บท

บทที่ 1 บทนำ เหตุผลและความจำเป็น

บทที่ 2 การวิเคราะห์งานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อสร้างกระบวนการคิดวิเคราะห์

บทที่ 4 ตัวอย่าง

บทที่ 5 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ของคู่มือการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างกระบวนการคิดวิเคราะห์

1. เพื่อให้ผู้ใช้คู่มือได้ทราบวิธีการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอน
2. เพื่อให้ผู้ใช้คู่มือสามารถเตรียมการปฏิบัติการสอนด้านการกำหนดเนื้อหา สื่อการสอน สถานที่และ กิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับเวลาและทรัพยากรสนับสนุนการสอน
3. เพื่อให้ผู้ใช้คู่มือเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงานว่าจะสามารถปฏิบัติการสอนได้เป็นมาตรฐานเดียวกันและเพื่อลดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติการสอน

ขอบเขตของคู่มือ

การจัดการเรียนการสอนเพื่อกระบวนการคิด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปราณี กองจินดา (2549: 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

2.2 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ได้มีผู้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ศน.พรเพ็ญ ฤทธิสัน (2554) กล่าวว่า แบบทดสอบ (Test) หมายถึง ชุดของคำถาม (item) ที่มุ่งวัดความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน ใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบระดับความรู้ความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมาย อาจเป็นความรู้ที่มีอยู่แต่เดิม ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ ความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม หรือเป็นความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ซึ่งแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความเข้าใจที่เกิดจากการเรียนรู้นี้ เรียกว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Test)

ประนอม เมตตาवासี (2555 : 60) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงผลของความรู้ความสามารถและทักษะที่นักเรียนได้จากการเรียนการสอนทั้งที่โรงเรียนที่บ้านสภาพแวดล้อม และแหล่งอื่น ๆ สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นริศรา คณานันท์ (2555 : 38) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงคุณลักษณะความสามารถ และประสบการณ์ของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนและเป็นผลให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปว่าแบบทดสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็คือ เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ความสามารถเกิดจากการเรียนรู้ภายหลังการฝึกฝนอบรมหรือการเรียนการสอน

3. Rubric

3.1 ความหมายของคะแนนแบบรูบรีค

“Rubric” หมายถึง กฎ หรือ กติกา ดังนั้น Rubric Assessment หมายถึง แนวทางการให้คะแนนที่สามารถจำแนกระดับต่างๆ ของความสำเร็จในการเรียน หรือการปฏิบัติของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน จากระดับดี มากจนกระทั่งถึงระดับที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

คะแนนแบบรูบรีค เป็นชุดของแนวทางการให้คะแนนผลงานหรือผลจากการปฏิบัติ เพื่อใช้ประเมินคุณภาพจากการปฏิบัติงานของผู้เรียน

คะแนนแบบรูบรีค หรือกฎเกณฑ์การให้คะแนน เป็นชุดของแนวทางให้คะแนนผลการปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สำหรับใช้ประเมินคุณภาพของการปฏิบัติของผู้เรียน

3.2 จุดประสงค์การให้คะแนนแบบรูบรีค

1. เพื่อใช้ประเมินกระบวนการ (Process)
2. เพื่อใช้ประเมินผลผลิต / ผลงาน (Product)
3. เพื่อใช้ประเมินการปฏิบัติ (Performance)

3.3 รูปแบบมาตรฐานประเมินค่าของการให้คะแนนแบบรูบรีค

มีรูปแบบมาตรฐานประเมินค่า 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การให้คะแนนแบบภาพรวม (Holistic Scoring)

เป็นการให้คะแนนโดยพิจารณาจากภาพรวมของผลงาน โดยพิจารณาจากองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่ระบุถึงผลงานที่คาดหวังมาจัดทำรายการ ระบุคำอธิบายที่ใช้บรรยายลักษณะของเกณฑ์แต่ละรายการอย่างต่อเนื่องเป็นภาพรวมที่แสดงให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนในแต่ละระดับที่จะนำไปใช้ในการประเมินผลสรุป (Summative Evaluation)

2. การให้คะแนนแบบแยกส่วน (Analytic Scoring)

เป็นการให้คะแนนโดยพิจารณาแต่ละองค์ประกอบของงานที่มีลักษณะการตอบหรือพฤติกรรมต่างๆ ที่แต่ละองค์ประกอบจะต้องกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนโดยมีคำอธิบายบรรยายถึงลักษณะการตอบหรือพฤติกรรมที่ให้คะแนนแต่ละระดับให้ชัดเจน ที่จะนำไปใช้ในการประเมินผลย่อย (Formative Evaluation)

3. การให้คะแนนแบบองค์รวมแล้วจำแนกรายละเอียด (Annotated Scoring) เป็นการกำหนดคะแนนในภาพรวมก่อนแล้วค่อยระบุจุดแข็งและจุดอ่อนสนับสนุนการให้คะแนนแบบองค์รวม

3.4 ขั้นตอนในการสร้างเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบรีค

1. กำหนดองค์ประกอบของเกณฑ์แบบรูบรีค
2. นิยามปฏิบัติการของเกณฑ์ที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานนั้น
3. กำหนดจำนวนระดับของเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา
4. พิจารณาเกณฑ์ผ่าน และไม่ผ่านพร้อมคำอธิบายรายละเอียดและ/ หรือตัวอย่างงาน
5. เขียนคำอธิบายระดับที่สูงกว่าเกณฑ์หรือต่ำกว่าเกณฑ์ตามลำดับ
6. ตรวจสอบโดยคณะผู้มีส่วนร่วมหรือผู้เชี่ยวชาญทางการวัดผล
7. ทดลองใช้เกณฑ์ในการตรวจผลงานที่มีมาตรฐาน / คุณลักษณะตามเกณฑ์ที่กำหนด
8. หาคุณภาพของเกณฑ์
9. ปรับปรุงเกณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน

3.5 แนวทางการกำหนดเกณฑ์แบบรูบรีค

โดยทั่วไปกำหนดเป็น 4-5 ระดับเกณฑ์แบบรูบรีค 5 ระดับมีดังนี้

1. ระดับที่ 1: ชั้นเริ่มต้น

ค้นหา ทำตามแบบ มีข้อผิดพลาด ยังไม่เข้าประเด็น งานไม่สำเร็จ

2. ระดับที่ 2: ชั้นพัฒนา

ผลงานเป็นไปตามแบบ ไม่สมบูรณ์ มีจุดอ่อนและจุดแข็ง แต่ในภาพรวมมีจุดอ่อนมากกว่าจุดแข็ง

3. ระดับที่ 3: ชั้นทำให้ ปฏิบัติได้ (ผ่าน)

ผลงานมีมาตรฐานค่อนข้างสมบูรณ์ มีจุดแข็งมากกว่าจุดอ่อน มีทักษะ

4. ระดับที่ 4: ชั้นมั่นคง

มีความสมบูรณ์แน่นอน คงเส้นคงวา มีทักษะและยุทธศาสตร์ในการปฏิบัติ

5. ระดับที่ 5: ชั้นสมควรเป็นตัวอย่าง

มีมาตรฐาน มีความเด่นเป็นตัวอย่างได้ ริเริ่ม สร้างสรรค์

4. งานต่อผ้า

1. ศิลปะในการต่อผ้า และการปะผ้า นั้น เริ่มตั้งแต่เมื่อไร และใครเป็นคนแรกที่ทำ ไม่มีบันทึกหลักฐานเอาไว้ แต่พอเดาได้ไม่ยากว่า เกิดก่อนที่จะประดิษฐ์เข็มใช้งานกัน ซึ่งมีมาเกือบห้าหมื่นปีมาแล้ว และ ผ้า นั้น เริ่มแรก ก็เกิดจากการนำขนสัตว์มาปั่นแล้วทอเป็นด้าย และจึงนำมาทอเป็นผืนผ้าต่อมาคะ ศิลปะการนำมาต่อกันนั้น ก็คงจะเกิดขึ้นเป็นลำดับต่อมาคะ ซึ่งหากนับระยะเวลาแล้ว ก็นานมากๆ สมัยก่อนนั้น ในช่วงอุตสาหกรรม ยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก ทั้งจักร และผ้า มีราคาแพงมาก มูลค่าสูงกว่าทองคำ ด้วยซ้ำไป ผ้าใหญ่ๆที่นำมาทำเป็นชิ้นงานใหญ่ๆนั้น ไม่ว่าจะเป็ของใช้ติดตัว เฟอร์นิเจอร์ในบ้าน เฟอร์นิเจอร์นอกบ้าน เมื่อมีเศษเหลืออยู่ จะทิ้งไปก็เสียดาย จึงเกิดการนำมาเย็บต่อกันเป็นข้าวของเครื่องใช้ ในสมัยก่อนเราจึงจะเห็นทั้งเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ที่มีการซ่อมด้วยการปะชุน และนำมาต่อกันเป็นของใช้ต่างๆ เช่น ผ้าห่ม ไม้ใช้งาน เป็นต้น ที่เห็นโดยทั่วไป และแทบทุกหลังในไทยเอง แม่บ้านก็จะสามารถสนเข็ม ซ่อมแซม เย็บ ปะ ได้กันเกือบทั้งหมด แม้จะไม่มีจักรใช้งานก็ตาม

2. Applique คือการนำผ้าชิ้นเล็ก ๆ ที่ตัดเป็นรูปทรงที่ต้องการมาปะบนผ้าชิ้นใหญ่ที่เรียกว่า background โดยการเย็บติดด้วยมือหรือจักร เทคนิคการApplique มีหลากหลายวิธี 1.การเย็บด้านหน้า จะทำง่าย สะดวกและรวดเร็ว เพียงแค่ใช้ผ้าหลายๆสี หลายๆชิ้น ตกแต่งบนชิ้นงาน โดยปัจจุบันใช้กระดาษทาบ 2 หน้า ที่ช่วยให้สะดวกขึ้น

3.ควิลท์ หรือ Quilts ในภาษาอังกฤษ แปลว่า ผ้านวม หรือ ผ้าห่ม การประกอบผ้าห่ม (ควิลท์) ประกอบไปด้วยผ้า 3 ชั้น คือ

ชั้นแรก quilt top คือ ชั้นบนสุด นิยมนำผ้ามาเย็บเป็นลวดลายต่าง ๆ หรือเรียกว่า การแอปพลิเค (applique) หรือตัดเป็นชิ้น ๆ ทรงเรขาคณิต เอามาต่อกันเป็นหนึ่งกรอบ เรียกว่า "บล็อก" หรือเรียกว่า การแพชเวิร์ค (patchwork)

ชั้นที่สอง batting คือ เป็นชั้นกลางจะเป็นใยโพลีเอสเตอร์ มีทั้งอัดแน่น หรือแบบฟู

ชั้นที่สาม backing คือ เป็นผ้าชั้นล่างสุด ชั้นหลังนี้ส่วนใหญ่ จะเป็นผ้าชิ้นเดียว สีเดียว แต่ก็ไม่ได้มีกฎอย่างนั้นเสมอไป นำทั้ง 3 ชั้นมาประกอบเย็บติดกันให้เป็นแผ่นเดียว โดยการทำการเย็บควิลท์ที่ต้ง สติทซ์ (Quilting Stitch) หรือด้นมือ เป็นลวดลายต่างๆ มีสวยงาม และความคงทน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานผ้า

ชุตินา เฟื่องฟูง (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รายงานผลการพัฒนาการเรียนการสอนวิชา กระโปรงสตรีโดยใช้เอกสาร ประกอบการเรียนการสอนวิชากระโปรงสตรีสำหรับผู้เรียนของโรงเรียนฝักอาชีพรุ่กรุงเทพมหานคร (ม่วน บำรุงศิลป์) ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชากระโปรงสตรีสำหรับผู้เรียนของโรงเรียนฝักอาชีพรุ่กรุงเทพมหานคร (ม่วน บำรุงศิลป์)มีค่า 84.05/83.75 ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ $E1/E2 = 75/75$

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชากระโปรงสตรีทั้ง 5 เล่ม มีความแตกต่างกันที่นัยสำคัญระดับ 0.01 โดยก่อนเรียน มีคะแนน (เฉลี่ย 12.83) ภายหลังจากเรียน มีคะแนนเพิ่มขึ้น (เฉลี่ย 33.50) แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชากระโปรงสตรีสำหรับ นักศึกษาของโรงเรียนฝักอาชีพรุ่กรุงเทพมหานคร (ม่วน บำรุงศิลป์) ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.51 อยู่ในระดับมากที่สุด

ผ่องศรี จตุทอง (2557:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง รายงานการพัฒนาเอกสารประกอบการสอน วิชาเสื้อผ้าเด็กวัยเรียน วิทยาลัยการอาชีวพรุ่หลวงพรุ่ธานราชภรุ่ณิกร อำเภอรุ่หาดใหญ่ จังหวั่ดสงขลา ผล การศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนเอกสารประกอบการ สอนวิชาเสื้อผ้าเด็กวัยเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพชรภรณ์ ประยูรโ้ (2557: บทคัดย่อ) รายงานผลการพัฒนาการเรียนรุ้โดยใช้เอกสารประกอบการ สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพรุ่และเทคโนโลยี สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า การเรียนรุ้ของนักเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพรุ่และเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปี ที่ 5 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างและพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.96/87.89 ที่สูงกว่าเกณฑ์/ที่ตั้งไว้ค่าดัชนีประสิทธิผลที่แสดงว่านักเรียนมีความรุ้เท่ากับ 0.7000 หรือคิด เป็นร้อยละ 70.00 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จากคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนนักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับ“พึงพอใจมากที่สุด”ต่อการเรียนรุ้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรุ้ที่ผู้ศึกษาสร้างและพัฒนาขึ้น ($x = 4.84$ และค่า S.D. = 0.10)

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากการสอนโดยใช้คู่มือการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อ ลายผ้าแบบต่างๆ ของนักศึกษาหลักสูตร ผลิตภัณ์งานผ้า 1 โรงเรียนฝักอาชีพรุ่กรุงเทพมหานคร (ม่วน บำรุง ศิลป์)ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. รูปแบบการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- การวิเคราะห์ข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาห้องเรียนผลิตภัณฑ์งานผ้า 1 รอบปาย ภาคเรียนที่ 3/2564 จำนวนทั้งหมด 15 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกโดยเฉพาะเจาะจง

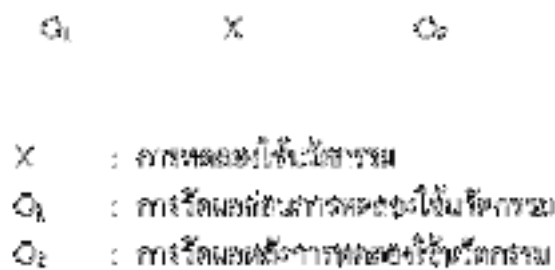
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

- คู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบ
- แบบสังเกตการปฏิบัติงาน RUBIC

รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนใช้แบบแผนการวิจัยแบบ กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Posttest Design)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสังเกต Rubric

การวิเคราะห์ข้อมูล

- หาร้อยละคะแนนผลการปฏิบัติงานของแต่ละคน เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของแต่ละคน
- หาค่าเฉลี่ยคะแนนผลการปฏิบัติงานของทั้งห้อง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

- หาค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

- หาค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\mu = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	μ	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum \mu$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยใช้คู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆของนักศึกษาหลักสูตรผลิตภัณฑ์งานผ้า 1 โรงเรียนฝึกออาซีพกรุงเทพมหานคร (ม้วน บำรุงศิลป์) ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของข้อมูล ผู้ศึกษาจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนประชากร
μ	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean) ประชากร
P	แทน	ร้อยละ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการทดลองใช้นวัตกรรมคู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆของนักศึกษาหลักสูตร ผลิตภัณฑงานผ้า 1 โรงเรียนฝักอาชีพกรุงเทพมหานคร (ม่วน บำรุงศิลป์)กับกลุ่มประชากรเป็นไปดังนี้

หาค่าร้อยละ (Percentage) ของผู้ที่ผ่านการประเมินหลังจากใช้คู่มือการสอนเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ

$$P = (15 \times 100) / 15$$

ได้ $P = 100$

หาค่าเฉลี่ย (Mean) μ ของผู้ที่ผ่านการประเมินหลังจากใช้คู่มือการสอนเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ

$$(100+92+88+96+92+100+92+88+84+92+88+92+100+92+88) / 15$$

ได้ $\mu = 92.3$

ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลการพัฒนาก่อนเรียน และหลังเรียน
คู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล นศ.	คะแนน ก่อน	คะแนน หลัง	ค่าต่าง	ร้อยละ ก่อน	ร้อยละ หลัง
-------	---------------	---------------	---------------	---------	----------------	----------------

1	นางสาวพาคันธุ์	สุริยวงศ์	14	25	11	56	100
2	นางมณีนีรัตน์	แก้วชินพร	12	23	11	48	92
3	นางสาวรุ่งรดา	มหาพิรุณ	12	22	10	48	88
4	นางสาวอัครา	คำแก่น	14	24	10	56	96
5	นายบพิธ	แสงมณี	13	23	10	52	92
6	นางชลลดา	อิศรางกูร ณ อยุธยา	11	25	14	44	100
7	นางสาวอุไร	จักษ์ตรีมงคล	11	23	12	44	92
8	นายจรัสพงษ์	ขันติวงศ์	14	22	8	56	88
9	นางสาวกรรณก	สัจจะปกาสิต	13	21	8	52	84
10	นางสาวธรรสยา	ภูสกุล	12	23	11	48	92
11	นายวงศกร	ศรีวิชัย	10	22	12	40	88
12	นางภัทรภร	ตรีวิซรากร	15	23	8	60	92
13	นางสาวจินตนา	เกตุสุวรรณ	12	25	13	48	100
14	นางธัญญกมล	นิ่มแสง	13	23	10	52	92
15	นางสาวสุภาพร	โคตรเจริญ	14	22	8	56	88
	คะแนนรวม		190	346	156	760	1384
	คะแนนเฉลี่ย		12.7	23.1	10.4	50.7	92.3

จากตาราง พบว่าหลังจากใช้คู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อสายผ้าแบบต่างๆในการเรียนการสอนหลักสูตรผลิตภัณฑ์งานผ้า 1 คะแนนรวมเฉลี่ยก่อนการใช้คู่มือประกอบการสอนคือร้อยละ 50.7 และคะแนนรวมเฉลี่ยหลังการใช้คู่มือประกอบการสอนคือร้อยละ 92.3 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นจากการเรียนการสอนโดยใช้คู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อสายผ้าแบบต่างๆ และผู้เรียนทุกคนมีคะแนนหลังสูงกว่าคะแนนก่อน โดยคะแนนก่อนเรียนสูงสุดคือ 15 คะแนน ต่ำสุดคือ 10 คะแนน คะแนนหลังเรียนสูงสุดคือ 25 คะแนน ต่ำสุดคือ 21 คะแนน ค่าต่างสูงสุดคือ 14 ต่ำสุดคือ 8

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยใช้คู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อสายผ้าแบบต่างๆของนักศึกษาหลักสูตร ผลิตภัณฑ์งานผ้า 1 โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (ม่วน บำรุงศิลป์) ภาคเรียนที่ 3/2564

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาห้องเรียนหลักสูตรผลิตภัณฑงานผ้า รอบปาย ภาคเรียนที่ 3/2564 จำนวนทั้งหมด 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย คู่มือประกอบการเรียนการสอนเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ และ แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ Rubric

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูล มาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

๑. วิเคราะห์ผล จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาสามารถสรุปผลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา สรุปผลได้ดังนี้

จากผลการทดสอบพบว่าหลังจากใช้คู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆในการเรียนการสอนหลักสูตรผลิตภัณฑงานผ้า 1 คะแนนรวมเฉลี่ยก่อนการใช้คู่มือประกอบการสอนคือร้อยละ 50.7 และคะแนนรวมเฉลี่ยหลังการใช้คู่มือประกอบการสอนคือร้อยละ 92.3 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นจากการเรียนการสอนโดยใช้คู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ และผู้เรียนทุกคนมีคะแนนหลังสูงกว่าคะแนนก่อน โดยคะแนนก่อนเรียนสูงสุดคือ 15 คะแนนต่ำสุดคือ 10 คะแนน คะแนนหลังเรียนสูงสุดคือ 25 คะแนน ต่ำสุดคือ 21 คะแนน ค่าต่างสูงสุดคือ 14 ต่ำสุดคือ 8

๒. อภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายบุคคลหลังสอนด้วยคู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ มีคะแนนสูงขึ้นทุกคน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายบุคคลมีคะแนนสูงขึ้น และเมื่อนำคะแนนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย พบว่า มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากคู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ นี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการสร้าง ขั้นตอน และได้จัดทำตามกระบวนการต่าง ๆ ที่ศึกษาตลอดจนปรึกษาผู้เชี่ยวชาญทุกขั้นตอน และคู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ ที่จัดทำขึ้นมีลักษณะที่มีลำดับขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจริงทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ ในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผลในเรื่องที่ศึกษา ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วมีความสนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น สนุกสนานเพลิดเพลินในการศึกษาจากคู่มือประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆประกอบการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ ซึ่งย่อมทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกัตติกา แก้วขาว (๒๕๖๒:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมา ตรวจสอบพิจารณาหาความ เหมาะสมและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-Test) และหลัง เรียน (Post-Test) พบว่า การทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 12.62 ในขณะที่การทดสอบหลังเรียนมี ค่าเฉลี่ย 15.62 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบก่อนเรียนซึ่ง มีค่า 1.59 หลังเรียนมีค่า 1.06 ซึ่งเป็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยลง แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนนักเรียน มีคะแนนกระจายกันน้อยลง และจากค่า Sig. มีค่า 0.000 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าSig. ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของวงเดือน อุปชัย (๒๕๖๔:บทคัดย่อ) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การซ่อมแซมเสื้อผ้า ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ พบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การซ่อมแซมเสื้อผ้า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีประสิทธิภาพ

๘๔.๘๘/๘๗.๕๘ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ๘๐/๘๐ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ๒) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การซ่อมแซมเสื้อผ้า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องนี้ สามารถนำไปใช้กับผู้เรียนและผู้สอนหลักสูตรผลิตภัณฑ์งานผ้า รวมถึงหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่นและสิ่งทอได้ทั้งสิ้น ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ต่อยอดในการประกอบอาชีพและอื่นๆได้

เอกสารอ้างอิง

- กัตติกา แก้วขาว. (๒๕๖๓). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการ จัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาการตัดเย็บ เสื้อผ้าต้นแบบ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช. คณะ เทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช.
- วงเดือน อุปชัย. (๒๕๖๔). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การซ่อมแซม เสื้อผ้า ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียน มัธยมวัดสิงห์. กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพ โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๔๕). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพฯ:ชมรมเด็ก.
- ปราณี กองจินดา. (๒๕๔๙). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการ คิดเลขในใจ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบชิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตร และการสอน). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

ผ่องศรี จตุทอง. (๒๕๕๗). รายงานการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนวิชาเสื้อผ้าตัดเย็บเรียน.

วิทยานิพนธ์. วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราษฎร์นิกร อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.

สุวิทย์ มูลคำ,สุนันทา สุนทรประเสริฐ . (๒๕๕๐). ผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. พิมพ์ครั้งที่ ๑
กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์ .ราชบุรี: บริษัทมมรภัชการพิมพ์.

สุภาพร สิงห์ทอง. (๒๕๕๐). การสร้างเอกสารประกอบการเรียนรู้ วิชางานเกษตร (ง๔๐๑๔๑)เรื่องไม้ดอกไม้
ประดับ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่๔. โรงเรียนท่าคันโทวิทยาคาร จ.กาฬสินธุ์.
จัดการเรียนการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(หลักสูตรและการสอน), สถาบันราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (๒๕๔๕). การเขียนแผนการสอนแนวปฏิบัติการศึกษาตาม พ.ร.บ.

การศึกษาแห่งชาติ. นครสวรรค์: รีมป์การพิมพ์.

<http://www.daisycotty.com/article/7/quilt-patchwork-applique> ความหมายของงานแอปพลิเค่

<https://vanidaquilts.igetweb.com/th/articles> ความหมายและตัวอย่างงานต่อผ้า

<https://www.jutoonshop.com/content/16236> ความหมายและตัวอย่างงานควิลท์

ภาคผนวก

แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน (ก่อนทำนวัตกรรมการ)

หมวดวิชา คหกรรม

สาขาวิชา แฟชั่นและสิ่งทอ

หลักสูตรผลิตบัณฑิตงานผ้า ๑

เรื่อง เทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ เวลา ๓ ชั่วโมง ภาคเรียนที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ รอบ ป้าย

ที่	ชื่อ- คะแนน	การเตรียมวัสดุอุปกรณ์	ขั้นตอนทำงานถูกต้อง	ความปลอดภัยในการทำงาน	ความประณีต สวยงาม	เสร็จทันเวลา	รวม
		5	5	5	5	5	
1	นางสาวพาคะนิง สุริยวงศ์	3	3	2	3	3	14
2	นางมณีรัตน์ แก้วชินวร	2	2	3	2	3	12
3	นางสาวรุ่งรดา มหาพิรุณ	3	3	2	2	2	12
4	นางสาวอชรา คำแก่น	3	2	3	3	3	14
5	นายบพิธ แสงมณี	2	3	2	3	3	13
6	นางชลลดา อิศรางกูร ณ อยุธยา	3	2	2	2	2	11
7	นางสาวอุไร จักษ์ตรีมงคล	2	2	2	2	3	11
8	นายจรัสพงษ์ ชันติวงษ์	2	3	3	3	3	14
9	นางสาวกรกนก สัจจะปกาสิต	3	2	2	3	3	13
10	นางสาวธรรสยา ภูสกุล	3	2	2	2	3	12

11	นายวงศ์กร	ศรีวิชัย	2	2	2	2	2	10
12	นางภัทรภร	ตรีวัชรากร	3	3	3	3	3	15
13	นางสาวจินตนา	เกตุสุวรรณ	3	2	2	2	3	12
14	นางธัญญกมล	นันทแสง	3	3	3	2	2	13
15	นางสาวสุภาพร	โคตรเจริญ	3	3	3	2	3	14

ผู้ประเมิน.....

แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน (หลังทำนวัตกรรมการ)

หมวดวิชา คหกรรม

สาขาวิชา แฟชั่นและสิ่งทอ

หลักสูตรผลิตบัณฑิตงานผ้า ๑

เรื่อง เทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ เวลา ๓ ชั่วโมง ภาคเรียนที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ รอบ ป้าย

ที่	ชื่อ	คะแนน	การเตรียมวัสดุอุปกรณ์	ขั้นตอนทำงานถูกต้อง	ความปลอดภัยในการทำงาน	ความประณีต สวยงาม	เสร็จทันเวลา	รวม
			5	5	5	5	5	
1	นางสาวพาคะนิง สุริยวงศ์		5	5	5	5	5	25
2	นางมณีรัตน์ แก้วชินวร		5	5	4	4	5	23
3	นางสาวรุ่งรดา มหาพิรุณ		4	4	5	5	4	22
4	นางสาวอชรา คำแก่น		5	5	5	4	5	24
5	นายบพิธ แสงมณี		5	5	4	4	5	23
6	นางชลลดา อิศรางกูร ณ อยุธยา		5	5	5	5	5	25
7	นางสาวอุไร จักษ์ตรีมงคล		5	4	5	5	4	23
8	นายจรัสพงษ์ ชันติวงษ์		4	4	5	5	4	22
9	นางสาวกรกนก สัจจะปกาสิต		4	4	5	4	4	21
10	นางสาวธรรสยา ภูสกุล		5	4	4	5	5	23
11	นายวงศ์กร ศรีวิชัย		5	5	4	4	4	22
12	นางภัทรภร ตรีวัชรากร		5	4	5	5	4	23
13	นางสาวจินตนา เกตุสุวรรณ		5	5	5	5	5	25

14	นางธัญญกมล	นิ่มแสง	5	4	4	5	5	23
15	นางสาวสุภาพร	โคตรเจริญ	4	4	5	4	5	22

ผู้ประเมิน.....

**เกณฑ์การประเมิน
เทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ**

รายการ	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. การเตรียมวัสดุอุปกรณ์	มีวัสดุอุปกรณ์ครบถ้วน เก็บและบำรุงรักษาอุปกรณ์ทำความสะอาดสถานที่ได้เรียบร้อยดี มาก	มีวัสดุอุปกรณ์ครบถ้วน เก็บและบำรุงรักษาอุปกรณ์ทำความสะอาดสถานที่ได้เรียบร้อยดี	วัสดุอุปกรณ์ครบถ้วน เก็บและบำรุงรักษาอุปกรณ์ทำความสะอาดสถานที่ได้เรียบร้อย แต่ต้องเตือน บางส่วน	มีวัสดุอุปกรณ์ครบถ้วน เก็บและบำรุงรักษาอุปกรณ์ทำความสะอาดสถานที่ไม่เรียบร้อย ต้องตักเตือน	วัสดุอุปกรณ์ไม่ครบถ้วน เก็บและบำรุงรักษาอุปกรณ์ทำความสะอาดสถานที่ไม่เรียบร้อย ต้องตักเตือน
๒. ขั้นตอนการทำงาน ถูกต้อง	ทำงานได้ ถูกต้อง ตามลำดับขั้นตอนได้อย่างคล่องแคล่วดี มาก	ทำงานได้ ถูกต้อง ตามลำดับขั้นตอนได้อย่างคล่องแคล่วดี	ทำงานได้ ถูกต้อง ตามลำดับขั้นตอนแต่ยังขาดความคล่องแคล่ว	ทำงานได้ไม่ถูกต้อง ตามลำดับขั้นตอนต้องบอกเป็นบางครั้งและยังขาดความคล่องแคล่ว	ทำงานได้ไม่ถูกต้อง ตามลำดับขั้นตอนต้องบอกทุกครั้งและยังขาดความคล่องแคล่ว

รายการ	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๓. ความปลอดภัยในการทำงาน	ทำงานด้วยความระมัดระวังมีความปลอดภัยในการทำงานดีมาก	ทำงานด้วยความระมัดระวังมีความปลอดภัยในการทำงานมาก	ทำงานด้วยความระมัดระวังมีความปลอดภัยในการทำงานพอใช้	ทำงานไม่ระมัดระวังเป็นบางครั้งมีความปลอดภัยในการทำงานพอใช้	ทำงานไม่ระมัดระวังเป็นบางครั้งไม่มีความปลอดภัยในการทำงาน
๔. ความประณีตสวยงาม	มีความสะอาดเรียบร้อยละเอียดถี่ถ้วนและสวยงามดีมาก	มีความสะอาดเรียบร้อยละเอียดถี่ถ้วนเล็กน้อยและสวยงามดี	ความสะอาดเรียบร้อยละเอียดถี่ถ้วนเล็กน้อยและสวยงามพอใช้	ไม่มีความสะอาดขาดความเรียบร้อยและความละเอียดถี่ถ้วนความสวยงามพอใช้	ไม่มีความสะอาดขาดความเรียบร้อยและความละเอียดถี่ถ้วนความสวยงามยังใช้ไม่ได้
๕. เสร็จทันเวลา	ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด	ทำงานเสร็จช้ากว่าเวลาที่กำหนด	ทำงานเสร็จช้ากว่าเวลาที่กำหนดไม่	ทำงานเสร็จช้ากว่าเวลาที่กำหนดไม่	ทำงานเสร็จช้ากว่าเวลาที่กำหนด

		กำหนดไม่เกิน ๑๐ นาที	เกิน ๑๕ นาที	เกิน ๓๐ นาที	มากกว่า ๓๐ นาที
--	--	-------------------------	-----------------	-----------------	--------------------

ภาพคู่มือการสอนเทคนิคและวิธีการต่อลายผ้าแบบต่างๆ

